

TÉREY JÁNOS

A Nibelung-lakópark

FANTÁZIA RICHARD WAGNER NYOMÁN

(Részlet)

SIGFRIED LAKODALMA – III. FELVONÁS, 7. JELENET

(A Rajnapark sziklakertje, mint az első felvonásban, de ez a Wälsung-ház előtti rész. Kitartó, közepesen erős eső. Terített asztalok, amelyeket most szednek le Belle Epoque-fazonú, hosszú kötényes pincérek, és sietős mozdulatokkal hordják be a házba a tányérokat, butéliákat és evőeszközöket. Az érkező Hagen a félig megbontott főasztalról emel föl egy kancsót, tölt magának, és egy húzásra kiüríti a poharat)

HAGEN

Hajrá, Wotan! Két tűzforró mennyasszonyt
Ültetsz a tenyeredre?! Hús esőcskét
Küldetsz Donnerrel, fölfrissíteni
A pázsitot, mint emlékezetünket?
Fejed fölött eljárt a tág idő, de
Utolsó mondatodban bosszut állsz:
Két lesbikus tündér húzza keresztbe
Az összes tervet, és dugába dől
Valahány nagyszabású számítás?

(Megcsörren a telefonja)

Dankwart... Hogy ne igyak. Kikapcsolom.
Nem csillapíthat Dankwart, de a bor sem. –
...Ők eldobják a gyűrűt: semmi sem szent
Nekik, amit nem gyárban fémjeleztek;
Ők összebújnak, te meg félrenézel,
S Donner locsolja föl a tompa földet
Új élet józanító, friss vizével!
Csorbát szenved a szebbik akarat:
Itt a helyem, kövér felhők alatt!

(A pincérek végeznek a pakolással)

TRUCHS

(A házból jön pobárral a kezében)

Bolond iszik magában, kollega.
Proszit.

HAGEN

Koccints az áldatlan bolonddal.

TRUCHS

Te jól eláztál... minden értelemben.
Hiányolnak bent.

HAGEN

Rögtön.

TRUCHS

Még ilyet
Se láttam: Siegfried nem tud lábra állni,
Gunther tajtrészezen ölelkezik
Az asztallábbal, s még a második
Fogást sem tálalták föl; s bár a két
Menyasszony megszökött, de sms-ben
Tudatták: jól vannak, ne várjuk őket;
Puszilják Donner előőrseit, de
Nem vesznek részt a döntő ütközetben –
Most csekkolnak be Szingapúr felé.
Egyszóval csúcson van a hangulat.
Siegfried hiányol.

HAGEN

Hallom.

TRUCHS

Hogyha késel,
A báránykából sem jut ízelítő.

HAGEN

Jó étel annak, aki szereti;
Aki nincs torkig Rumolttal... és akit nem
Kerül az étvágy meg a jószerecse,
Mint pestisest a pökhendi egészség.

TRUCHS

Be kéne jönnöd.

HAGEN

Látod, készülődöm.

TRUCHS

Látom. Hagen, figyelj –

HAGEN

Na mondd az infót.

TRUCHS

Nézd, megsúgom... de csak barátilag...
Minél előbb esünk túl rajta, annál
Jobb.

HAGEN

Hé...

TRUCHS

Inog a széked odabent,
Vagy már el is dőlt... Lesz másik helyette,
De ugyanazt a széket nem találod,
Legföljebb hűlt helyét.

HAGEN

(Megrázza Truchsot)

Miről beszélsz?!

TRUCHS

Kedves barátom, hogy kezdjem... nehéz. Nézz
Ide: az van, hogy elszaladt veled
A ló... Gunther, tudod, türelmes, sőt
Nagyon türelmes, de most besokallt;
Igen, barátom, ez már neki is sok...
Szóval: túl radikálisnak találja
A mostani üzletpolitikánkat –

HAGEN

Hogyha ez a radikalizmus, akkor
Büszke vagyok rá!... Nézd meg a növekményt.

TRUCHS

A Napra lehet nézni. – Sajnos, az
A helyzet: vannak veled kommunális
Jellegű gondok is... Nem tudsz kijönni
A beosztottjaiddal! Úgy nyomulsz, mint
Az úthenger; a magánlevelekben
Vájkálsz; a közgyűlést semmibe nézed...
Nos, bátorkodom megjegyezni: rosszabb
A megítélésed, mint bármikor.

HAGEN

A saját bátyám mondja?

TRUCHS

Nemcsak ő.

HAGEN
(dermedten)
Azonnali hatállyal –?

TRUCHS
Nem egészen.

HAGEN
A saját bátyám, Truchs, nehogy már!
Mennydörgős ménkő! Truchs, a guta üt meg! –
A szartengerből én mostam ki, én
Menedzseltem a hosszú besszben, én
Vitettem a csúcsra Gunthert... Ez a hála?!
Hogy tálcán hoztam minden sült galambot!
...Bemegyek, baszkikám, de rádborítom
Az asztalt.

TRUCHS
(Elállja az útját)
Így nem mész be, Hagen, így: nem.

HAGEN
Vigyázz, Truchs, megütheted a bokád.

TRUCHS
Azt hiszem, Hagen, mostantól neked kell
Vigyáznod.

HAGEN
Rád nagyon fogok vigyázni.

TRUCHS
Amúgy... lapátról szó sincs. Átveszed
A műszaki profilt... Neked való hely.
Még valami, Hagen: június egytől
Viselkedj egyszerű ügyvezetőként,
És semmi új tranzakció, világos?
Tőlem semmit se hallottál, a főnök
Írásban értesít majd.

HAGEN
A saját
Bátyám, írásban! – Ki az új alelnök?

TRUCHS
Itt áll előtted.

HAGEN

Addig áll előttem,
Amíg szét nem repesztem a pofáját.

TRUCHS

(miközben hátrál)
Heimdallt vagy Hóðert küldjem rád?

HAGEN

Na tűnj el.

(Truchs kényelmes léptekkel visszamegy a házba)

Kóstold meg a szűzpecsenyém is, te
Nyamvadt köcsög. – Beérem a barrique-kal.
*(Tölt magának. Közben mennydörög és villámlik, sűrű
csöppekben szakadni kezd az eső)*

Wotan rogyassza rátok az eget!
Söpörjön félre irgalmatlan átkom
Ingót és ingatlant!... A mennyezet
Szakadjon rátok, mosson új özönvíz!
Zúduljon tiszta osztűz a középre:
Szökkenj, vízár! Bögg, szél! Donner, jelöld ki
Az önhitt középpontot, amelyik nem
Ismeri saját büszke peremét;
És vagdosd ripityára az aranyló
Városmagot, mely szomszédról se tud!
Jelezze vaktában dobott rakétád
Az égdörgés helyét: a csattanó kén
Mutasson célpontokat, megelőzve
A mennykövet; tömlőid nyíljanak meg,
És dühödnek engedj szabad folyást!
Gallyak ropogjanak a fürgetegben,
Tépjék orkánerejű szellőkések
A tölgyet és a szilfát; gyökerestől
Csavard ki azt a kőrist ott a kellős
Középen! Majd az ostorlámpa-erdőt
Tizedeld meg, ínyencként válogass;
Hunyjanak ki hunyorgó halogének
És ívlámpákban izzó szénrudak,
És jégesőd verjen le minden lampiont
A kertben, ahol szép lakoma készült:
Étvágyam elment, hát végig sem ettem!
Bő csatornáid nyíljanak meg, az
Egész város szürcsölgjön szennyvizet,

S az ellepett alagsor bugyborogjon!
Megcsúfolva a vízhatlan világot,
Dolgozz, Donner, és dobolj riadót,
Hadd rázza föl derűs dörömbölés
Az üvegház lakóit: itt a vendég!

FÉNYKÉPÉSZ

(A ház felől jön)

Itt a vendég, Hagen.

HAGEN

(Egész testében megrázkódik)

Ismerjük egymást?

FÉNYKÉPÉSZ

Látásból.

HAGEN

(elfordul)

Utcán nem ismerkedem.

FÉNYKÉPÉSZ

Nézd: itt vagyunk a parkban... Ismerős, nem?

HAGEN

(révülten)

Nem. Ez a Hansaplatz, és kiadós

Eső fürdeti.

FÉNYKÉPÉSZ

Húzódjunk be az

Eresz alá: itt a helyünk, a biztos

Szélárnyékban. – Nem mondom, szép fiaskó.

HAGEN

Hogy elbukták az esküvőt?

FÉNYKÉPÉSZ

...Ne így fogd

Föl... Rendben, Siegfriedékkal befürödtél,

Ízlelgeted a vesztes fémes ízét;

Kettőt előre, négyet hátra: nincs gond.

Nyalogasd a sebeidet, akad

Belőlük elég.

HAGEN

...Csak egy pillanatra

Martak ki, csak egy pillanatra:

Kipróbálják a legkisebb fiút...
Igaz, Guntherke, ugye: semmi baj.
Vicc az egész. Rövid bizalmi válság:
Majd átalusszuk... gyorsan kiheverjük.
Igaz, Gunther, mondd már... Ugye szerinted
Az a bajom, hogy sohasem tudok
Alázatot mutatni, és ha mégis:
A Park leleplez, bárhol rajtakap
Az ezerszemű lelkiismeret?...

FÉNYKÉPÉSZ

(megértően)

...Testvér, te bőrig áztál a viharban,
Pedig csak most fogja kiadni az
Erejét... Szegény Hagen, csatakos vagy,
De vajon hányféle hullámveréstől?
Azt mondtad: közép; te álltál középen,
S Donner törhetné föl kedved jegét, ha
Saját házad roskasztaná fejedre.

HAGEN

(Kiszalad az esőbe, onnan üvölti vissza)

Ki vagy, fickó? Mióta tegeződünk?

(Végigméri a Fényképészt)

Orkán rohassza csapzott szőrcomóvá
Az edzett pitbullt az oldaladon,
Szaggassa húscafattá veled együtt,
Vagy fullasszon meg mindkettőtöket,
S ússz az árral, amellyel sosem úsztál!
Ázzon péppé az arcod odalent,
S ha fölkapaszkodnál egyszer: a kétség
Tátongó torkú liftaknája nyíljon
Meg alattad, hogy tüstént ess bele. –
Ez itt a Hansaplatz: jobboldalon
Az Adler, balra az Asgard, középen
A Café Midgard –

FÉNYKÉPÉSZ

Nem; ez csak a sétány

A nyirkos parkban. Micsoda vihar!

HAGEN

És hogy hívják a parkot?

FÉNYKÉPÉSZ

Rajnaparknak.

HAGEN

Sosem fogják másképpen hívni?

FÉNYKÉPÉSZ

Nem.

HAGEN

Átkeresztelném a magam nevére,
Csak pusztá formalitás volna –

FÉNYKÉPÉSZ

Éppen

Azért nem.

HAGEN

*(Kövülten áll, aztán hirtelen bemozdul:
torkon akarja ragadni a Fényképészt, de nem éri el)*

Baszd meg, honnan tudsz te mindent?

Ki vagy te, ember, honnan ismerős

A pofád? Nem te...

(Szünet)

Ortwein.

...Vagyis fölvetted Ortwein alakját,
Mert annyi szent: szakasztott mása vagy
A koszorúsna.

FÉNYKÉPÉSZ

Akit úgy utáltál.

HAGEN

(ordít)

Nem igaz!... Egyedül téged szerettelek.
Donnerre mondom: ugyanazok a
Szemölcsök az orrod körül, az öltöny...
Ja, minden paraméter egyezik, de
Ez már a téboly... A színehagyott,
Öreg Ortwein!... Szoktam vinni virágot
A sírodra. – Na nem, te csak bitorlod
Az ő alakját, esti látomás vagy.

FÉNYKÉPÉSZ

Hívj, ahogy akarsz, Hagen. Örülök, hogy
Megismersz.

HAGEN

(letérdel)

Csak téged szerettelek.
 ...Te níbelung létedre is betörtél
 Az élvonalba: mint apám. Meg én...
 Az eleven veszélyt festetted, és
 Tükröt mutattál nekik: Ők se jobbak
 A házitörpéiknél, nem igaz?!
 Az őrző pupillák: *Frob szeme...*
 A bővizű *Donner-féle csatornák!*
 A makacs körforgás útját te láttad,
 Figyelmeztetted őket Ragnaröckre!...
 A mentorod, Brünnhilde, úgy akaszt
 A falra téged, mint törzsfőnökök
 Az ellenség kiaszott koponyáját...
 Na és a gyűjtőidet hogy utáltam;
 Azt sem bírtam nézni, ahogy hanyatlasz,
 Öregszel és nem adsz magadra: állsz
 Villámsújtottan... -

(A kertiasztalra mutat)

Hallgasd, hogy kopog
 A jég: akár az aranykalapácsok
 Az árverésen, hallgasd csak! - Mi az,
 Hogy níbelung, mondd, hogyan ismered föl
 A törpeségét: lám, csak níbelung ez,
 Egy századrangú, rothadt kicsi níblung?
 Determinálva az örök homályra,
 A büszkébb gének gőgjét viseli,
 És nem ragyog föl, hogyha megfeszül sem,
 És meggörnyeszi minden elszalasztott
 Lehetőség!... Mondd csak, a níbelung
 Saját képére mért nem alakíthat
 Semmit, miért fut változtathatatlan
 Falakba? Ortwein, miért hasonlik
 Meg minden rangjával, miért megy
 A Rajnának december éjszaka?!
 Ortwein, semmi válasz?

FÉNYKÉPÉSZ

Üdvözöl Frei.

A Walhallából csókoltat, tudod?

HAGEN

Hadarj csak, káprázat.

FÉNYKÉPÉSZ

Menj föl apádhoz.

HAGEN

Ne szórakozz már! Menjek Albie-hoz!...
Apám ilyenkor alszik.

FÉNYKÉPÉSZ

Az apádnak

A Nornák szépvégű sorsot sodortak;
Egy új nap kel föl, de nélküle: holnap.

*(A Fényképész eltűnik. Hagen leül és bort tölt magának.
A zivatar még tart)*

HAGEN

Na még egy kortyot. Ki a részegebb, a
Díszvendég, vagy én? Albie, nem megyek föl.

(Hirtelen föl pattan. Elrohan a kert hátsó része felé)

